

Ačkoliv se **Karel Husa** narodil v Praze (7. srpna 1921), dnes je znám především jako jeden z nejvýznamnějších amerických skladatelů období po 2. světové válce. Vedle své skladatelské činnosti působí rovněž jako dirigent (řídil řadu význačných orchestrů po celém světě) a pedagog (od roku 1954 až do svého odchodu do penze byl profesorem na Cornell University a na Ithaca College v USA). Hudební studia začal ve svém rodném městě hrout na housle a klavír; následně studoval skladbu a dirigování na konzervatoři a poté na Akademii muzických umění. V roce 1946 se přestěhoval do Paříže, kde studoval na École Normale de Musique skladbu u Arthura Honeggera a dirigování u Jeana Fourneta. Ve studiu dirigování pokračoval na Pařížské konzervatoři u Eugèna Bigota a zároveň absolvoval soukromé hodiny kompozice u Nadii Boulanger. Od roku 1959 je Husa občanem Spojených států amerických.

V případě Karla Husy by výčet všech jeho hudebních úspěchů, ocenění a poct byl velmi dlouhý, a proto uvedme namátkou pouze ty nejvýznamnější. V roce 1969 Karel Husa obdržel Pulitzerovu cenu za svůj *3. smyčcový kvartet* (1968). Skladba *Music for Prague 1968* (1969) se stala nedílnou součástí moderního repertoáru. *Apotheosis of this Earth* (1970), další Husova proslulá kompozice, byla skladatelem označena jako „manifest“ proti znečištění a destrukci. Husova díla byla interpretována význačnými orchestry po celém světě. Dvě skladby byly objednány Newyorskou filharmonií: pod taktovkou Zubina Mehty premiérován *Koncert pro orchestr* (1986) a *Koncert pro housle a orchestr* (1993), který byl komponován pro koncertního mistra Glena Dicterowa a poprvé dirigován Kurtem Mazurem. *Koncert pro trubku a orchestr* (1987) byl objednán Chicagským symfonickým orchestrem a Sirem Georgem Soltim a interpretován trumpetistou Adolphem Hersethem. V roce 1993 Husa získal Grawemeyer Award za *Koncert pro violoncello a orchestr* (1988). Mezi Husovy novější skladby patří *4. smyčcový kvartet* (1990, objednávka Colorado Quartet), *Cayuga Lake* (1992, komponováno k příležitosti oslav stého výročí Ithaca College) a *Les couleurs fauves* pro dechový ansámbel (1996, komponováno pro Northwestern University).

Three Studies for Solo Clarinet (*Tři studie pro sólový klarinet*, 2007) byly komponovány pro 60. ročník mezinárodní hudební soutěže Pražské jaro v roce 2008 a věnovány profesoru Jiřímu Hlaváčovi k jeho šedesátým narozeninám. Tři kontrastní a virtuózní části – *Mountain Bird* (*Horský pták*), *Poignant Song* (*Tklivá píseň*) a *Relentless Machine* (*Neúprosný stroj*) – postupně představují tři různé způsoby hraní: espressivo, legato a staccato.

Obwohl **Karel Husa** in Prag geboren wurde (7. August 1921), ist er heute in erster Linie als einer der bedeutendsten amerikanischen Komponisten der Nachkriegszeit bekannt. Neben seiner kompositorischen Tätigkeit wirkt er auch als Dirigent (er leitete eine Reihe bedeutender Orchester auf der ganzen Welt) und Pädagoge (von 1954 bis zu seiner Emeritierung war er Professor der Cornell University und des Ithaca College in den USA). Seine musikalische Ausbildung begann er in seiner Geburtsstadt mit Geigen- und Klavierunterricht; anschließend studierte er Komposition und Dirigieren am Konservatorium und später an der Akademie der musischen Künste (AMU). 1946 siedelte er nach Paris über, wo er an der École Normale de Musique Komposition bei Arthur Honegger und Dirigieren bei Jean Fournet studierte. Das Dirigierstudium setzte er am Pariser Konservatorium bei Eugène Bigot fort, gleichzeitig nahm er Privatstunden in Komposition bei Nadia Boulanger. Seit 1959 ist Husa Bürger der Vereinigten Staaten von Amerika.

Eine Aufzählung der musikalischen Erfolge, Preise und Auszeichnungen Karel Husas würde so lang, dass wir hier nur die wichtigsten aufführen. 1969 erhielt Karel Husa den Pulitzer Preis für sein *3. Streichquartett* (1968). Die Komposition *Music for Prague 1968* (1969) wurde ein integraler Bestandteil des modernen Repertoires. Die *Apotheosis of this Earth* (1970), ein weiteres bekanntes Werk Husas, bezeichnete der Komponist als „Manifest“ gegen Verunreinigung und Zerstörung. Husas Werke wurden von bedeutenden Orchestern der ganzen Welt aufgeführt. Zwei Kompositionen waren Auftragswerke der New Yorker Philharmonie: das unter Zubin Mehta uraufgeföhrte *Konzert für Orchester* (1986) und das *Konzert für Violine und Orchester* (1993), das für den Konzertmeister Glenn Dicterow geschrieben und erstmals von Kurt Mazur dirigiert wurde. Das *Konzert für Trompete und Orchester* (1987) wurde vom Chicago Symphony Orchestra und Sir Georg Solti bestellt und von Adolph Herseth gespielt. 1993 erhielt Husa den Grawemeyer Award für das *Konzert für Violoncello und Orchester* (1988). Zu den neueren Kompositionen Husas gehören das *4. Streichquartett* (1990, ein Auftrag des Colorado Quartets), *Cayuga Lake* (1992, komponiert anlässlich des 100jährigen Jubiläums des Ithaca College) und *Les couleurs fauves* für Bläserensemble (1996, geschrieben für die Northwestern University).

Three Studies for Solo Clarinet (*Drei Studien für Klarinette solo*, 2007) wurde für den 60. Jahrestag des internationalen Musikwettbewerbs des Prager Frühlings 2008 geschrieben und ist Professor Jiří Hlaváč zum 60. Geburtstag gewidmet. Drei kontrastreiche und virtuose Teile – *Mountain Bird* (*Bergvogel*), *Poignant Song* (*Melancholisches Lied*) und *Relentless Machine* (*Gnadenlose Maschine*) – stellen schrittweise drei verschiedene Spielweisen dar: espressivo, legato und staccato.

Although **Karel Husa** was born in Prague (7 August 1921), he is today known chiefly as one of America's most important composers from the period after the 2nd World War. Apart from his work as a composer, he also conducts (he has conducted a series of leading orchestras all over the world) and teaches (from 1954 until his retirement he was professor at Cornell University and Ithaca College in the USA). He began his music studies in his native city, taking up the violin and piano; he subsequently studied composition and conducting at the Conservatoire and later at the Academy of Performing Arts in Prague (AMU). In 1946 he moved to Paris, where he attended the École Normale de Musique, studying composition under Arthur Honegger and conducting with Jean Fournet. He continued his conducting studies at the Paris Conservatoire with Eugène Bigot and he also took private composition tuition with Nadia Boulanger. Husa has been a citizen of the United States since 1959.

The list of all Karel Husa's musical successes, awards and distinctions is extremely extensive, thus here we have randomly selected only the most important of these achievements. In 1969 Karel Husa received the Pulitzer prize for his *String Quartet No. 3* (1968). The piece *Music for Prague 1968* (1969) has become an integral part of the modern repertoire. *Apotheosis of this Earth* (1970), another of Husa's famous works, was regarded by the composer as a "manifesto" against pollution and destruction. Husa's compositions have been performed by principal orchestras all over the world. Two works were commissioned by the New York Philharmonic: *Concerto for Orchestra* (1986), premiered by Zubin Mehta, and *Concerto for Violin and Orchestra* (1993), which was written for concertmaster Glen Dicterow and first conducted by Kurt Mazur. *Concerto for Trumpet and Orchestra* (1987) was commissioned by the Chicago Symphony Orchestra and Sir Georg Solti and performed by trumpet player Adolph Herseth. In 1993 Husa won the Grawemeyer Award for his *Concerto for Violoncello and Orchestra* (1988). More recent works by Husa include *String Quartet No. 4* (1990, commissioned by the Colorado Quartet), *Cayuga Lake* (1992, written for the 100th anniversary of Ithaca College) and *Les couleurs fauves* for wind ensemble (1996, composed for Northwestern University).

Three Studies for Solo Clarinet (2007) were composed for the 60th Prague Spring International Music Competition in 2008 and dedicated to Professor Jiří Hlaváč for his 60th birthday. The three contrasting and virtuoso parts – *Mountain Bird*, *Poignant Song* and *Relentless Machine* – progressively represent three different characteristics of playing: espressivo, legato and staccato.